

„Het publiek heeft eenige gegronde grieven, welke de Vereeniging kon helpen herstellen, en eenige twijfelachtige, tegen ons geuit ten gevolge van een misverstand ten aanzien van de positie der artsen — een misverstand, dat *wij* hebben bevorderd door *overdreven lof te aanvaarden wegens onze menschlievenheid*. Wij hebben ons op den menschlievenden kant van ons beroep zóózeer laten voorstaan, dat de menschen ons tot zendingen zouden willen verheffen en ons kwalijk nemen, dat wij niet als *plicht* op ons nemen, wat slechts welwillendheid is.

Laten wij met onze vriendelijke daden voortgaan, maar aan het publiek duidelijk maken, dat aan ons beroep niet meer edelmoedigheid vastzit dan aan een ander, doch dat het ons *voorrecht* is, dat ons beroep meer *gelegenheid* geeft, die menschlievende neigingen in daden om te zetten, welke *alle* behoorlijke menschen bezitten. De voorschriften en de strekking van ons beroep hebben ons geleerd, van dit voorrecht een ruim gebruik te maken, maar de plicht om zoo te handelen rust op anderen niet meer of niet minder dan op ons. De geneeskunst oefenen wij uit in de eerste plaats, omdat wij het beroep hebben gekozen als middel om ons levensonderhoud te verdienen. Wij hebben een vereeniging noodig, die alle artsen vertegenwoordigt, om te doen uitkomen, dat wij wenschen een belooning, overeenkomende met de verantwoordelijkheid en de moeilijkheid van ons werk, dat wij geen overmatigen lof verlangen voor de menschlievendheid, die wij wenschen uit te oefenen, maar wel een behoorlijke bejegening verlangen van allen, en een behoorlijke betaling van hen, die kunnen betalen; dat wij voor den arts der algemeene praktijk, de ruggegraat van het beroep, die te hard werkt en te weinig verdient, verlichting verlangen; dat wij gezamenlijk ons wenschen te verzetten, als de staat onze diensten tracht te verkrijgen voor lager prijs dan de particulieren; dat wij voor geneeskundige ambtenaren een gewaarborgd bestaan verlangen.....”

PINKHOF.

INGEZONDEN.

AAN DE DEELNEMERS AAN DEN MAALTIJD OP DINSDAG 8 JULI LL.
TE ALKMAAR.

Bij de afrekening van den wijnverkoop tijdens den maaltijd in de Harmonie is gebleken, dat door de kelners te weinig is ontvangen f 28.30, welke som door hen zal moeten vergoed worden. De oorzaak is vermoedelijk geweest het plotseling vertrek en masse na het opheffen van de tafel.

Mag ik mijn medefeestgenooten verzoeken even hun gedachten op deze aangelegenheid te concentreeren; vooral hun, die in combinaties consumptiës besteld hebben, vragen even ruggespraak te houden met hun wijnclubgenooten? De een meent vaak, dat de ander de rekening veressend heeft en omgekeerd. Gaarne zal ik het geld aan de dienende geesten overbrengen, die zich door onze onoplettendheid voor een deel van hun zuurverdiende penningen beroofd zien.

Alkmaar,
10 Juli 1919.

G. STRAVER,
penningmeester van de regelingscommissie.

DE VESTIGINGSQUAESTIE TE HAAMSTEDEN.

De heer LANGE veronderstelt, dat ik niet van meening ben geweest, dat zijn advertentie in het *Tijdschrift* van 19 April: „gevestigd te Haamstede, TH. LANGE”, nadeel kon toebrengen aan mijn praktijk, aangezien ik niet in het *Tijdschrift* op die advertentie reageerde. Hij vergist zich; wel degelijk was ik van die gedachte, maar beter dan een ingezonden stuk leek mij een aanklacht bij de C. C. tegen deze handelwijze van den heer LANGE, wien ik de bedoeling toeschreef, den schijn te willen wekken, dat hij zich *in mijn plaats had gevestigd*, wat nadeel aan mijn praktijk kon toebrengen, door praktijkzoekenden van sollicitatie en vestiging te weerhouden. De C. C. bleek